

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

G. V. O / 2007 / 4

BESLISSING

Inzake	... , wonende te ... , bijgestaan door ... , advocaten
	verzoekende partij,
tegen	de inrichtende macht v.z.w. ... gevestigd te ... , vertegenwoordigd door ... , lid van de inrichtende macht en ... , lid van de adviesraad, bijgestaan door ... , advocaat
	verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van dd ... tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de inrichtende macht v.z.w. ... , haar betekend bij aangetekende brief van dd ... en waarbij haar de tuchtmaatregel van de schorsing gedurende een jaar wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als lerares/leraar.

Bij aangetekende brief van 9 november 2006 deelt de inrichtende macht aan verzoekende partij de feiten mee waarvoor zij tuchtrechtelijk wordt vervolgd. Het betreft een niet correcte omgang met de leerlingen (o.m. verhalen uit het privé-leven) en de directie,

tekortkomingen als lerares/leraar wiskunde, organiseren van een feestje tijdens de laatste les van het schooljaar, gebrek aan stiptheid in de aanwezigheid,
Een aangetekende brief van 7 maart 2007 bevat de oproeping voor het tuchtverhoor dat plaats vindt op 23 maart 2007 en verder gezet wordt op 21 april 2007.

Bij aangetekende brief van 4 mei 2007 deelt de inrichtende macht aan verzoekende partij mee dat haar voor de genoemde feiten de tuchtstraf van de schorsing gedurende een jaar wordt opgelegd. Het is tegen deze beslissing dat verzoekende partij beroep aantekent.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het verloop van de procedure en de samenstelling van het dossier

3.1 Er worden geen leden van de Kamer van beroep gewraakt.

3.2 Verzoekende partij dient bij aangetekend schrijven van 21 juni 2007 ter post een memorie van toelichting in. Verwerende partij voert aan dat uit art. 16, § 1, derde lid van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991 zou volgen dat de memorie bij de Kamer van beroep en de tegenpartij zou moeten zijn toegekomen uiterlijk de 24^e werkdag na het indienen van het beroep, terwijl de memorie in feite op die dag pas werd afgegeven op de post en de verwerende partij eerst op 22 juni heeft bereikt. De Kamer van beroep stelt vast dat het aangehaalde voorschrift bepaalt dat binnen de aangegeven termijn de verzoekende partij een toelichtende memorie kan 'indienen'. Uit artikel 4, 5° van het Huishoudelijk reglement van 20 oktober 1999 volgt dat de verzoekende partij kan kiezen voor een ter post aangetekend schrijven. De Kamer is van oordeel dat in dat geval de termijn voor het 'indienen' moet worden begrepen als indienen bij de post. De Kamer oordeelt dat er derhalve in casu geen grond is om de memorie uit de debatten te weren.

3.3 Verzoekende partij vraagt dat de overeenkomst tussen de leerkracht en de directie aangegaan op 21 oktober 2002, die volgens de wil van de partijen uitdrukkelijk een vertrouwelijk karakter heeft, om die reden uit de debatten zou worden geweerd. De Kamer is, zoals uit het onderzoek ten gronde zal blijken, integendeel van oordeel dat deze overeenkomst een essentieel onderdeel van het dossier uitmaakt. Er kan geen sprake zijn van schending van een vertrouwelijk document wanneer dat document precies de gewenste gedragslijnen van de leerkracht in de school uittekent, waarvan de beweerde niet-naleving de grondslag uitmaakt voor de tuchtprocedure.

3.4 De documenten in het tuchtdossier van de school met datum 28 oktober 2005 en 13 februari 2006 die het opschrift dragen van 'Afspraken met verzoekende partij' zijn door niemand ondertekend. Ze hebben niet het statuut van een overeenkomst. De Kamer

begrijpt ze zoals in het dossier wordt aangegeven als een afsprakenblad aan de hand waarvan op die dagen een gesprek werd gevoerd. De bewijswaarde er van kan bij de bespreking ten gronde worden beoordeeld. Hetzelfde geldt voor het chronologisch overzicht van de gebeurtenissen dat in het dossier van de inrichtende macht voorkomt en dat de verzoekende partij eveneens wil weren uit de debatten. Er is geen grond om deze documenten te weren.

3.5 De partijen worden op 29 augustus 2007 door de Kamer van beroep gehoord over de grond van de zaak.

Als getuigen worden, op vraag van de verzoekende partij, gehoord:

- de leerlingen en oud-leerlingen ... ;
- de leerkrachten en gewezen leerkrachten: ... ;

4. Over de grond van de zaak

4.1 In het overzicht van de voorgeschiedenis vermeldt de Inrichtende macht het bestaan van een eerder opgelegde blaam. De verzoekende partij ziet hierin een schending van de bepaling in art. 73, § 1 van het Decreet rechtspositie van 27 maart 1991 die inhoudt dat een blaam na een jaar wordt doorgehaald en uit het tuchtdossier verwijderd.

De verwerende partij stelt dat de tuchtsanctie inderdaad uit het dossier van het personeelslid werd verwijderd en dat de vermelding bij de voorgeschiedenis niet betekent dat deze sanctie bij het opleggen van de nieuwe tuchtstraf in rekening werd gebracht.

De Kamer is na onderzoek van het dossier van oordeel dat het bestaan van een vroegere blaam niet op een onaanvaardbare manier in het nieuwe tuchtdossier is ingebracht.

4.2 De motieven voor de beslissing worden niet in de brief van 4 mei 2007 vermeld, maar in de bijlage waarnaar de brief verwijst. Daarin wordt als tuchtfeiten aangehaald: een niet te aanvaarden attitude zowel tegenover de leerlingen als tegenover de directie (geïllustreerd met twee voorbeelden) en 'in het algemeen negeren van de afspraken van 21 oktober 2002, 28 oktober 2005 en 13 februari 2006'. Deze bijlage verwijst, eerder ongewoon, niet rechtstreeks naar de omschrijving van de feiten in de oproepingsbrief voor het tuchtverhoor van 7 maart 2007. De tuchtsanctie kan evenwel - onder voorbehoud van wat verder wordt gezegd over de bij brief van 13 april 2007 toegevoegde feiten - enkel steunen op feiten die tegelijk ook onder de bewoordingen van de oproepingsbrief van 7 maart 2007 vallen en bij uitbreiding onder die van de meer uitvoerige brief van 9 november 2006 waarmee de tuchtprocedure een aanvang neemt en waarnaar de oproepingsbrief van 7 maart 2007 nadrukkelijk verwijst.

De Kamer onderzoekt in het licht van het voorgaande als tenlasteleggingen: niet correct gedrag tegenover de leerlingen, niet correct gedrag tegenover de directie, nalatigheden met betrekking tot aanwezigheid, tekortkomingen als leerkracht wiskunde.

4.3 In het dossier nemen klachten omtrent het functioneren als leerkracht wiskunde een zeer grote plaats in. Het is duidelijk dat bij een aantal leerlingen daaromtrent moeilijkheden zijn ontstaan en dat er verontruste ouders zijn. De Kamer is evenwel van oordeel dat het al of niet vakmatig goed functioneren als leerkracht (komen ter sprake: klare uitleg, adequaat beantwoorden van vragen van alle leerlingen, respecteren van eindtermen, sluitende examenvragen enz.) rechtstreeks geen materie is voor een tuchtrechtelijke beoordeling. Uit het dossier blijkt bv. niet dat verzoekende partij professionele bijscholing zou hebben geweigerd, wat dan weer wel als een tuchtfeit zou kunnen worden beschouwd. Het eventueel niet passend nakomen van wenken voor een beter pedagogisch en didactisch gedrag is naar het oordeel van de Kamer evenwel op zich geen materie voor een tuchtprocedure, maar voor een evaluatie van het onderwijskundig functioneren. De Kamer ziet hier geen bewezen tuchtfeiten.

4.3 Zowel de overeenkomst van 21 oktober 2002 als de brieven van 9 november 2006 en 7 maart 2007 leggen de nadruk op ontoelaatbaar karakter van lange uitwijdingen over het privé-leven van de verzoekende partij. Ook de ‘afspraken’ van 28 oktober 2005 en 13 februari 2006 vragen hiervoor aandacht. Uit het dossier blijkt dat leerlingen, collega’s en ouders aan de directie bij herhaling hebben gesignaleerd dat verzoekende partij zich op dat punt niet aan een sinds jaren herhaalde afspraak heeft gehouden. Ook het zoeken van een ‘vertrouwensleerling’ kan als niet correcte omgang worden beschouwd.

De Kamer neemt ook aan dat verzoekende partij op ongepaste wijze druk op leerlingen heeft uitgeoefend om van hen een voor haar gunstige verklaring te verkrijgen. De Kamer moet evenwel vaststellen dat de manier waarop de directie klassikaal verklaringen van leerlingen heeft verzameld niet zonder vragen blijft en er de bewijskracht van in het gedrang brengt, of, zoals verzoekende partij het stelt, minstens sterk relativeert. Ter zitting kon de inrichtende macht niet aantonen, en het dossier bevat daar ook geen aanwijzingen voor, hoe er bij het inzamelen van verklaringen zo goed mogelijk naar gestreefd is om de transparantie, de sereniteit, de objectiviteit en de vrijheid van de afzonderlijke leerlingen te waarborgen.

De Kamer deelt ook de reserves van de verzoekende partij tegenover het dossier dat door de voorzitter van het oudercomité is bijeengebracht in zover het steunt op anonieme, of enkel geparafeerde verklaringen van ouders. Anonimiteit is, hoe delicaat het afleggen van een getuigenis ook mag zijn, in een tuchtprocedure onaanvaardbaar (zie nog Kamer van beroep vrij onderwijs, 2004/6, 8 september 2004; betreft verklaringen van leerlingen). Beschuldigd worden is evenzeer delicaat. De Kamer ziet in de verklaringen van de voorzit(ter)ster een getuigenis van een bij de school betrokken persoon die het bestaan van moeilijkheden heeft gesignaleerd en wijst op de ernst van de ontstane beroering. Zeer veel van dit dossier heeft evenwel betrekking op het functioneren als leerkracht wiskunde, wat de Kamer niet beschouwt als onderdeel van een tuchtdossier.

In de aan het dossier toegevoegde brief van 13 april 2007 wordt gesteld dat verzoekende partij tegen de tijdens het eerste verhoor gemaakte afspraak in, met de leerlingen over de procedure gecommuniceerd heeft. De brief verwijst naar een geschreven verklaring van leerlingen en een ouder. Deze verklaring is evenwel niet aan het dossier toegevoegd zodat dit feit hoe dan ook moet worden geacht te steunen op een anonieme verklaring en niet als bewezen kan worden aanvaard.

De Kamer is uiteindelijk van oordeel dat uit het geheel van het dossier niettemin nog altijd blijkt dat verzoekende partij, zich nog steeds niet correct heeft gehouden aan de afspraken met betrekking tot de omgang met de leerlingen, afspraken die reeds in de overeenkomst van 21 oktober 2002 werden vastgelegd.

4.4 De tenlastelegging van niet correct gedrag tegenover de directie voor zover het los staat van de omgang met de leerlingen ('niet melden aan de directie') is eerder moeilijk te beoordelen vanuit het dossier en weinig duidelijk gestaafd. De directie beschouwt het organiseren van een feestje op de laatste schooldag en het zich laten schminken door leerlingen als niet gepast en de aanvankelijke ontkenning van de feiten, of het voorstellen als een gebruik wat geen gebruik blijkt te zijn, als een gebrek aan loyale samenwerking. 'Een ontwijkende en zelfs afwijzende houding tegenover de directie' lijkt aannemelijk aanwezig, maar is als tuchtfeit evenwel weinig precies. De weigering tegenover een grote groep leerlingen om in te gaan op een uitnodiging tot gesprek is wel precies, wordt in de oproepingsbrief tot het verhoor in het licht gezet, maar in het tuchtdossier niet zo duidelijk gesitueerd (precieze omstandigheden, motief voor de weigering).

De verzoekende partij is evenwel op 13 maart 2007 onmiskenbaar een grote stap te ver gegaan door het sturen van een beledigende e-mail aan de directie. Het toezenden van deze e-mail moet worden beschouwd als een ernstig tuchtfeit. De Kamer is van oordeel dat de inrichtende macht dit feit op een correcte manier aan het tuchtdossier heeft toegevoegd met zijn brief van 13 april 2007. Feiten die met een lopend tuchtdossier verband houden kunnen er aan worden toegevoegd (cf. art. 8, § 1 Tuchtbesluit 220 mei 1991). De verzoekende partij was daarmee op de hoogte van deze tenlastelegging en kon zich daaromtrent op de hoorzitting van 21 april 2007 naar behoren verdedigen. Het verzoek om de brief en de e-mail uit het dossier te verwijderen omdat er geen 10 dagen lagen tussen de brief en de hoorzitting mist een grondslag in het recht. De bepaling die aan het personeelslid een onderzoekstijd van 10 dagen toekent heeft betrekking op het onderzoek van het tuchtdossier voor het eerste verhoor (art. 8, § 3, tweede lid Tuchtbesluit 22 mei 2007). Het is evident dat wanneer uitzonderlijk tussen twee hoorzittingen een nieuwe tenlastelegging aan het dossier wordt toegevoegd, het personeelslid in de gelegenheid moet zijn om daar behoorlijk kennis van te nemen en zijn verdediging voor te bereiden. De termijn die daarvoor nodig is kan evenwel niet uit het besluit worden afgeleid, maar moet in redelijkheid naar omstandigheden worden beoordeeld. In casu is er tussen 13 april en 21 april zeker tijd genoeg om de verdediging voor te bereiden met betrekking tot een document dat dan nog van verzoekende partij zelf is uitgegaan.

Het verzoek om de e-mail uit de debatten te weren kan ook omwille van het feitelijke gedrag van verzoekende partij op de hoorzitting van 21 april 2007 niet worden aanvaard. Verzoekende partij verklaarde immers: “alles wat in die e-mail staat is de waarheid”. Daarmee heeft ze tegenover de vertegenwoordigers van de inrichtende macht de beledigende uithaal herhaald en de ernst van het tuchtfeit nog verzwaaard.

4.5 De tenlastelegging van nalatigheid met betrekking tot stipte aanwezigheid, ook in de wachturen, komt voor in de overeenkomst van 21 oktober 2002 waar het tuchtbesluit naar verwijst en ook in de oproepingsbrief voor het tuchtverhoor. De Kamer is van oordeel dat een zekere onzorgvuldigheid uit het dossier als bewezen naar voor komt. De verzoekende partij geeft dit ook gedeeltelijk toe door te verwijzen naar andere leerkrachten die hetzelfde doen. Dit zou aanleiding kunnen zijn om de ernst van de tekortkoming enigszins te relativeren, maar maakt het tuchtfeit niet ongedaan.

4.6 De Kamer van beroep oordeelt in laatste aanleg. Dit houdt in dat de Kamer aan het eind van zijn onderzoek moet oordelen of de opgelegde tuchtstraf in verhouding staat tot de uiteindelijk door de Kamer als bewezen geachte tuchtfeiten. Uit voorgaande overwegingen blijkt dat de Kamer meerdere tuchtfeiten heeft vastgesteld. Sommige daarvan hebben betrekking op een gedrag waarvan de inrichtende macht sinds jaren vruchteloos de verbetering vraagt. De inrichtende macht kon terecht oordelen dat een strengere tuchtstraf nodig was om aan verzoekende partij duidelijk te maken dat dit gedrag niet eindeloos kan blijven voortduren. De beledigende e-mail aan het adres van de directie is bepaald geen signaal van de kant van verzoekende partij dat ze dit begrepen heeft. Anderzijds worden de als tuchtfeit erkende tenlasteleggingen ook deels genuanceerd. De Kamer van beroep is van oordeel dat de tuchtstraf van de schorsing gedurende ongeveer twee maanden, met de daarbij ingesloten tijdelijke verwijdering uit de school, de betrokkene moet duidelijk kunnen maken dat het hoog tijd wordt om de afspraken in de overeenkomst van 21 oktober 2002 allemaal ernstig te nemen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 20 oktober 1999;

Na beraadslaging,

Met eenparigheid van stemmen,

Artikel 1

De bestreden beslissing van de inrichtende macht v.z.w. ... betekend bij aangetekend schrijven van 4 mei 2007 waarbij aan verzoekende partij de tuchtstraf van de schorsing gedurende een jaar wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Artikel 2

De Kamer van beroep legt aan verzoekende partij de tuchtstraf op van de schorsing ingaand de dag na de betekening van deze beslissing en gaande tot en met 5 november 2007.

Brussel, 29 augustus 2007.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouw B. PLETINCK en de heren F. DE COCK, A. JANSSENS, Chr. SMITS en P. WILLE,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS en L. SMEETS,
vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Na loting om de pariteit te herstellen neemt mevrouw B. Pletinck geen deel aan de stemming.

Opgemaakt in twee originele exemplaren, waarvan één voor elke partij.

De secretaris,
Peggy MICHIELS

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN